



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 50/2014
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр.М.А. и др, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1004/13 од 31.12.2013. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 55/12 од 30.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 650/13 од 07.03.2013. године, у седници већа одржаној 13.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1004/13 од 31.12.2013. године поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 55/12 од 30.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 650/13 од 07.03.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К 55/12 од 30.11.2012. године окр. М.А. и окр. В.М. оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. и 1. и у вези члана 33. КЗ и осуђени и то окр. М.А. на казну затвора у трајању од једне године и два месеца, а окр. В.М. на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Неготину, окривљеног В.М. и његовог браниоца, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 650/13 од 07.03.2013. године, уважавањем жалби окр. В.М. и његовог браниоца, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, у односу на овог окривљеног и осудио га на казну затвора у трајању од једне године и једног месеца, док је њихове жалбе у преосталом делу као и жалбу Вишег јавног тужилаштва у Неготину одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1004/13 од 31.12.2013. године због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 368. став 1. тачка 11. и члана 369. тачка 2. раније важећег ЗКП и у вези члана 103. и члана 348. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и утврди да је правноснажним пресудама повређен закон у корист окривљених М.А. и В.М.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцима окривљених, адв. Д.П. и адв. З.Ц., Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Према наводима захтева, првостепеном и другостепеном пресудом повређен је закон у корист окривљених јер судови у редовном поступку нису прихватили наводе оптужбе да су окривљени 02.11.2011. године неовлашћено набавили предметно оружје, те окривљенима нису ставили на терет неовлашћену набавку оружја, налазећи при томе да је за радњу неовлашћене набавке тих ствари из 1999. године наступила застарелост кривичног гоњења. С тим у вези, првостепени и другостепени суд су, дали разлоге који су, према захтеву, нејасни и у знатној мери противречни.

Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано захтевом указује да су првостепеном и другостепеном пресудом учињене повреде закона из члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 369. тачка 2. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04...76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП) и у вези са чланом 103. и чланом 348. КЗ.

Наиме, из побијаних пресуда произилази да су окривљени предметно оружје набавили 1999. године, те да је, сходно одредби члана 103. КЗ, у односу на радњу неовлашћеног набављања оружја наступила застарелост кривичног гоњења имајући у виду запрећену казну за наведено кривично дело и протек времена од предузете радње окривљеног до доношења правноснажне пресуде. Стога првостепени суд, а тиме ни другостепени који је потврдио првостепену пресуду, тиме што окривљенима није ставио на терет и радњу неовлашћеног набављања предметног оружја, није учинио повреду одредбе члана 369. тачка 2. раније важећег ЗКП у вези члана 103. и члана 348. КЗ.

С тим у вези, првостепени и другостепени суд су у образложењу својих пресуда дали довољне и за овај суд прихватљиве разлоге, па се неосновано захтевом указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. раније важећег ЗКП.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости неоснованим, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ств 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.